

ZENGİN KİM

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 25.11.2007 tarihli (22.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdülillah vessalatu vesselamu ala Rasulillah.

Aziz Kardeşler,

Allah-ı Teâlâ şu imtihan dünyamızda olmasa da olurdu denebilecek hiçbir şey yaratmamıştır. Bizim nefret ettiğimiz bir yılandan en çok sevdiğimiz filan hayvana kadar her şey Allah'ın mülkünde bir plan gereği ve bir boşluk doldurmak için vardır. Biz nefret ediyor olabiliriz, çok seviyor olabiliriz. Bu Allah'ın planında bir şey değiştirmiyor. Hiç sevmediğimiz, görmek istemediğimiz vahşi bir hayvanın, zehirli bir yılanın kâinatta hangi boşluğu doldurduğunu sadece Allah bilir. Bize göre zararlı Allah'a göre gereklidir. Onun için yaratmıştır zaten. O'nun mülkünde defalarca da incelense bir daha dön, bir daha dön diye, Mülk suresinde buyurduğu gibi, defalarca incelense bile gereksiz, yersiz, lüzumsuz hiçbir şey yoktur. Eğer Allah insanları erkekli ve dişili olarak yarattıysa bu en mükemmel demektir. En güzeli böyledir demektir. Eğer Allah insanların bir kısmını topal, bir kısmını da sağlam yarattıysa en gereklisi böyle demektir. Böyle inanıyoruz biz. Bunu iman ediyoruz. Çünkü Allah-u Teâlâ bir mühendise talimat verip fabrikadan insan yaratmıyor. Her şeyi o yaratıyor. O'nun mülkünde bir eksiklik, bir yanlışlık bir fazlalık, bir gereksizlik asla olmaz. Filan bebek öldü, filan ihtiyar yaşıyor. Öyle uygundu onun için. Bize kalsa ihtiyarlar hep ölsün, bebekler yaşasın düşünürüz. Biz öyle güzel görürüz. Allah ise en uygun olanını murâd eder ve yapar. Buna iman ettik, elhamdülillah. Bu imanımız biiznillah bizi cennete götürecektir.

Kardeşler,

Yeryüzünde Allah'ın kurmuş olduğu bu düzenin en göze çarpan bölümlerinden birisi insanların fakir ve zengin diye ayrılmış olmalarıdır. Bilerek, isteyerek, planlayarak Allah kullarının büyük bir bölümünü fakir, bir bölümünü de fakirliğin de altında sefil olarak yaşıyor. Öyle muazzam bir düzen kurmuş ki bu düzende çok fakir ve çok zengin orta halli, karnı doyan, karnını doyurduktan sonra artanını atan her halükarda bütün kullarını mezar bandında buluşturuyor. Zengini de fakiri de mezarda eşit hale getiriyor. Gerçi mezarın üstünde zenginler yine farklı yaşıyorlar. Müslümanları akidesine göre değil ama normal bu hayat standartlarında, şimdiki hayat anlayışımızda zenginlerin mezarı fark ediliyor. O üstündeki işlemleri, taşları kaldırdın mı altta herkes aynı gene. Bizim elimizin değdiği yerlerde zengin gene farklı zengin. Gene o bir şeyler bulup yatırıyorlar oraya. Evi de dışardan boyalı oyalı mezarı da boyalı oyalı. Ama üstteki mermerleri, o nakışları kaldırdın mı aşağıda aynı böcekler yiyor cesedi. Fakirin cesedini yiyen böcek zenginlerin cesedini yiyen böcek aynı böcek. Bir şey değişmiyor. Çok zengin bir iki tanesini firavunu Allah bilerek yaşıyor, cesetlerini kıyamete kadar ayakta tutuyor, bir ibret olsun kulları bir ders çıkarsın diye.

Her halükarda insanların gözüne çarpan Allah'ın yaratmasındaki en büyük farklılıklardan birisi kulların zengin ve fakir olarak ayrılmış şekilde yaratılmalarıdır. Bir kısım kulları servet içinde yüzüyor. Bir kısım kulları da yiyecek bulamıyor, giyecek bulamıyor. Tıpkı bazı kullarının beyaz derili bazı kullarının da siyah derili olarak yaratılması gibi. Nasıl Allah kimi kulunu siyah derili olarak yarattı onu öyle imtihan ediyor kimi kulunu da siyah derili yarattı öyle imtihan ediyor, mezara gelince herkes aynı toprağın altına konuyor. Zenginlik ve fakirlik de böyle. Bu arada kardeşler, zenginlikle fakirlik sonunda, imtihanın sonunda değerlendirildiğinde hiç farklı değildir. Yani Allah-u Teâlâ'nın fakiri fakir hayatla sonunda vereceği cennet veya cezalandıracağı cehennem hangi şartlarda elde ediliyorsa zengin bir kulunun da imtihan edilip cennete veya cehenneme sevk edilmesi aynı şeydir. Değişen bir şey yok. Zengin, kendi hayatını iyi, daha kolay veya fakire göre daha zor hissedebilir. Fakir de biz neler çekiyoruz zenginlere

ne mutlu! Ne rahat! Dünyaları da rahat. Cennete girmek de rahat. Zekât verip cennete giriyor. Elinin altında her türlü niyet var. Fakir de o komşu zengin tavuğunu kaz görebilir. Zenginleri de gıdıklayacak olsan öyle dertliler ki onlar ne mutlu fakirlere uğraşacak bir dertleri yok. Maaşını alıp yiyip gidiyor işte, düşünüyor olabilir.

Bize göre birbirimize baktığımızda bazı göze çarpan farklılıklarla karşılaşabiliriz. Ama şuna iman ediyoruz: Allah, hiçbir kulunu zerre miktarı ağır veya hafif imtihana tabi tutmamıştır. Biz öbürünü daha rahat, kendimizi daha zor şartlarda görüyor olabiliriz. Allah herkesi adaletli bir şekilde imtihana tabi tutuyor. Eşit bir şekilde değil. Eşitlikte adalet yoktur. Eşitlik bir zulüm çeşididir. Bütün insanlar bu ülkede kırk dört numara ayakkabı giyecek, eşitlik sağlayacağız, desem bu zulüm olur. Sadece ayağı kırk dört olana uyar bu. Asıl denge, adaletle sağlanır. Adalet de görüntüde değil, uygulamada olur. Allah, zengini zengin yaratırken fakiri fakir yaratırken adildir, eşit değildir. Eşitliği insan yapar. Herkese keser birer dilim pasta verir bebeğe de bir dilim düşer yüz kilo olan bir insana da bir dilim düşer. Biri fazlasını istifra etmek zorunda kalır, öbürü aç kalır. Eşitlik budur, bu insanın yapacağı iştir. Allah, eşitlik yapmaz. Adalet yapar. Yaptığı adalet de yüzde yüz yerindedir. Yüzde yüz sonucu da adildir. Bunun için bir kısım kulları açlıktan ölecek kadar fakir görünürken bir kısım kulları da yiyecek beğenmeyecek kadar fazlasını atacak kadar zengin görünür. Görüntüde dengesizlik vardır gibi görünüyorsa da asla dengesizlik yoktur. Tam bir adalet vardır. Nice fakirler Rabb'lerinin huzuruna gidip o sabırlarının karşılığı, iffetlerini satmadan, dilenmeden, çalmadan, aç kalıp onurlarını zedelemeyen hayat yaşamının karşılığı olarak Resûlullah'ın komşusu diye cennete girdikleri zaman fakirliği için şükredecekler. Elhamdülillah. Elhamdülillah. Keşke herkes fakir olsaydı bizim gibi bu cennette olsaydı diyecekler. İyi ki karnımız doymamış şimdi Havz-ı Kevser'den içiyoruz diyecekler. Nice zenginler! Nice zenginler de cennetin kokusunu bile duymadıkları zaman aç kalsaydım da bir dakika şu cennette olsaydım diyecekler. Eğer biz elli sene yüz senelik fani hayatı esas kabul ediyorsak, bu hayata göre her şey olup bitecekse vay fakirin haline ne mutlu zengine. Ama hayır! Burası bir transit salonu. Biraz durup buradan asıl gideceğimiz yere gidip ebediyen milyon sene milyar sene değil, hiç rakamı olmayan bir hayatı yaşamak için eğer cennete veya cehenneme doğru yola gidiyorsak, elli sene aç kalmak zor değil kardeşler. Elli yıl zengin olmak da hiçbir şey değil. Sonu ölüm olduktan sonra her şeyi bırakıp gitmek kesin bir kaderse eğer, zenginliğin ne kıymeti var, fakirliğin ne zararı var. Buna bu şekilde inanıyoruz. İman ediyoruz. Elhamdülillah Rabbimizin kaderine razıyız. Onun bize verdiği kısmeti başımızın üstünde tutarız. Elhamdülillah. Ne fazlası ne azı diye bir derdimiz yoktur. Burada bu imanımızın bir ayrıntısı var. Bugün bunu mütalaa edeceğiz kardeşler. Tekrar vurguluyorum. Zenginlik ne ayıptır ne bir kıymettir. Zenginlik bir imtihandır. Tıpkı fakirlik gibi. Fakirlik ne ayıptır ne de bulunmaz bir kumaştır. Hayır, imtihandır sadece. Ayıp da değil meziyet de değil. Zenginlik de fakirlik de. Meziyet de değil. "Ne mutlu fakirlere!" de denemez. "Ne mutlu zenginlere!" de denemez. "Ne mutlu imtihanı kazanan!" denir. Kim imtihanı kazandıysa o mutludur. İster fakir olsun ister zengin olsun. Benim hiçbirini sorgulayamadan bırakıp gittiğim ve bir metre beze sarılıp bir çukura konduğum kabirde beklerken evimdeki mobilyanın, ziynetin vesairenin bana ne yararı var? Ama bana zararı olabilir. O kabirde azap çekmeme neden olabilir. Onun için biz, zenginlik, fakirlik diye bir standart değil, imtihanı kazanmak veya kazanamamak diye bir standart belirleriz, bunu kollamaya çalışırız. Allah hepimize bu konuda yardım etsin!

Ancak kardeşler, genelde zengin Müslümanların, şımarık oldukları, iyi Müslümanlık yaşamadıklarına dair böyle bir ulu orta kanaat vardır. Yani fakirler daha takva olur. Bilal'in izinden gidiyorlar, Bilal-i Habeşi gibi. Eteği yok, atletti yok ama Peygamber dostu. Böyle değil kardeşler. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemin vefatından önce geçmiş değerlendirmelerini yaparken ne buyurmuştu: "Bugünlere gelirken Ebubekir'in malı kadar bana yararı olan bir şey olmadı." buyurmuştu. Ebubekir'in malını, İslam

artık yeryüzü dini olduktan sonra fetihler gerçekleşmiş, yüz yirmi bin kişiye Veda Hutbesi'ni okumuş, artık İslam tek güç haline gelmiş bölgesinde. Böyle bir gününde o günlere nasıl geldiğini değerlendirirken ne buyuruyor? Ebubekir'in malından gördüğü hayrı hiçbir şeyden görmediği söylüyor. Zaten Bilal'i de Kâbe'nin üstüne çıkarıp ezan okutan Ebubekir'in malıydı. Ve al paranı bırak Bilal'i demese Bilal çürümüş gitmişti oralarda. Allah onu sebep kılmasa şüphesiz. Yani Allah'ın muradıydı, Allah böyle bir plan yapmıştı. Ama Ebubekir'in malı üzerinden yürüdü bu.

Zengin Müslüman illetli, problemlili, urlu Müslüman değildir. Evet, mal kendine göre bir sıkıntı kaynağıdır, doğru. Haramdan mı geliyor, helal harcanabiliyor mu, hakkı verilebiliyor mu, maldaki Allah'ın hakkı ne olacak, zekâtı yerli yerinde veriliyor mu, infak yapılabiliyor mu hepsi belli bir hesap unsuru. Ama bu dert, baştan söylediğimiz kurala dönüyoruz. Yani zenginin malındaki zekât, infak, harcamalar, nerden aldın, nasıl kazandın, çalıştırdığının hakkını verdin mi, ailenin hakkını veriyor musun, akrabayla ilgileniyor musun gibi sorulacak bütün bu ayrıntı soruların hepsinin muadili fakirde vardır. Fakirde vardır. Yani zengin ne ile imtihan olunuyorsa fakir de bir benzeriyle imtihan olunuyordur. Zenginin boyası daha renkli, daha cazibeli olduğu için hep zengin gündeme gelir. Aslında böyle değil.

Zengin nerden buldun, nasıl yiyorsun diye bir imtihana tabi tutuluyor. Fakir yüzü suyu dökerek mi aldın yoksa alınının teriyle mi aldın diye bir imtihana tabi tutuluyor. Herkesin kendi çapında onun hesabını vereceği bir dosyası var. Zenginin de dosyası var, fakirin de dosyası var. Ama her halükarda dediğim gibi zengin daha debdebeli bir hayat yaşadığı için, daha böyle reklama uygun bir model olduğu için hep zenginin üzerinden dosyalar açılır. Zenginler şöyle, zenginler böyle. Öyle değil. Allah-u Teâlâ zengini de imtihan ediyor. Kendi çapında onun zorlukları var, kolaylıkları var şüphesiz. Şimdi mesela bir Müslüman zengin zekâtı verince kurtuluyor sayıyoruz. O kadar kolay değil ki. Haram malın zekâtını versen ne olur vermesen ne olur. Haramdan zekât verse daha büyük günaha girecek. Ee haram sadece fakir aç kaldığı için gidip ekmek alıyor, ee zenginin aç kalıp ekmek çalması söz konusu değil. Ama işçinin ücretini on dakika geç verse bütçeye haram olarak girecek o para.

Ayın otuzunda saat 04.30'da ücret ödemesi lazım, protokol böyle yazılmış, ertesi güne sarksa ee beş yüz tane işçinin ücreti şu kadardan şu kadar büyük rakam mı yapıyor. Bu dünyada onun üzerinden servet kuruyor insanlar. Bir gün bankada tutsa altı ay yetecek kadar kar veriyorlar ona. Yani mesela bir trilyonluk bir rakamı tutuyor diyelim ödeyeceği ücretler, bir gün onu cebinde tutması ona ait ekonomi üzerindeki değer, piyasa üzerindeki değer onun bütçesine haram olarak girmiş demektir. Çünkü senin şirketinin muhasebesinden bir trilyonun ayın otuzunda çıkmasıyla öbür ayın ikisinde çıkması aynı şey değil ki. Bir trilyon senin kasanda, şirketlerde, borsada, şurada burada bir gün fazla durdu göründü mü sen şirketine prestij kazandırıyor sun. O bir gün için banka müdürleri zenginlerin kapısında el ayak öpüyorlar. Bir gün sonra çek parayı seni şuraya gezmeye gönderelim diyorlar.

Hesap yaparken biz hep ekmek çalan fakiri hesap ediyoruz. Zenginin de kendi çapında ekmek çalmanın yerine konacak hataları var. Sonra bu zengin zekât vermekle bundan kurtulmuyor ki. Zekât bir sorumluluk, birisinin hakkının üç gün üzerinde bulunması başka bir sorumluluk. Özellikle tekrar vurgulamak istiyorum kardeşler: Fakirle zengin tam adil bir imtihan üzerindedirler. Adaletli bir imtihan görüyorlar. Adaletli olduğu için de birisinin ne kayırıldığı vardır ne de gözden kaçtığı vardır. Allah fakiri de gözden kaçırmıyor, zengini de gözden kaçırmıyor. Fakiri de kollamıyor, zengini de kollamıyor. Allah'ın kullarıyız biz, kul olarak hep aynıyız Allah'ın gözünde. Kim imtihanı kazandıysa onu hak ettiği cennetine koyacak. Kim kazanamadıysa da onu maazallah ateşle cezalandıracak.

Burada kardeşler, zenginler için önemli bir ayrıntıya girmeden şu kuralı koymamız lazım: Hepimiz aslında zengin olmayı istememiz gerekiyor. Yani “ne mutlu fakirlere, fakir kal” doğru bir hareket değil bu. Çünkü nasıl Allah, cennete doğru koşmamızı istediye dünyanın da bütününü elimizin içinde bulunduracak bir hırsla çalışmamızı da istemiştir. Gecekonduya oturmak İslami değildir. **وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا.** “Yeryüzünü imar etmek için sizi gönderen Allah’tır.” diyor Kur’an’ı Kerim. Mü’min imarla görevlidir. Eğer bir mü’min kaliteli bir gökdelen yapıyorsa tevazu kılığıyla gecekonduya oturması İslami bir tavır değildir. Her mü’min İslam’ın, en büyük kelime-i şهادetten sonraki en büyük, en büyük ikinci rüknü olan zekâtı ve beşinci rükün olan haccı ifa edecek çapta zengin olmayı hem Allah’tan isteyecek hem de sekiz saatle yetinmeyip dört saat daha fazla çalışıp zekât veren, Allah’ın ikinci büyük emri namazdan sonra ikinci büyük emri olan zekâtı vermeyi nasip edeceği bir Müslüman olarak çalışması lazım.

Bizim standardımız aile geçindirme, çoluk-çocuğu okutacak kadar maaş elde etme standardı değildir. Beş beşlik Müslüman olma standardıdır. Eğer beş beşlik Müslüman olma standardını yakalayamazsak evet, bunun hesabını sormaz Allah bizden,” niye zekât verecek kadar zengin olmadın” demez. Belki zaten kaderimizde yazmamıştı bunu. “Niye hac yapacak kadar zengin Müslüman olmadın” demez. Bunu demez Allah-u Teâlâ. Ama ister ki Allah bütün kulları beşe beş Müslüman olsunlar. İstiyor ki Allah, İslam yeryüzünde öyle bir yaşansın ki Müslümanlar Ömer bin Abdülaziz’in günleri gibi şehir şehir kasaba kasaba dolaşıp zekât verecek kimse bulmasınlar. Allah bunu istiyor. Bunun için Ömer bin Abdülaziz’i sevdi. Kıyamete kadar sesini gür tuttu.

Her Müslüman cebine, poşetine, çantasına deste deste paraları koyup kapı kapı, vakıf vakıf dolaşıp “yahu kardeşim yok mu şu zekâtlarımı verecek bir kimse” ,“yok abi bizim harcayacak bir yerimiz yok, yok abi, yok abi” seslerinin yükseleceği gür, yüksek onurlu, izzetli Müslüman toplum istiyor Allah. Bunun için zengin olmayı istemek bir hedeftir. Zira zenginlik yüzde yüz Müslümanlığı pratiğe dökmeye gereklerinden birisidir. Çünkü bu dinin yüzde yetmiş fakirlerin yaşayabileceği, yüzde yüzü de zenginlerin fakirlerden fazla yaşayabileceği şeylerle doludur. Cihad, dinin zirvesi, zenginlikle yapılabilen bir ibadet.

Fukara orduyu ne yapacaksın? Karnı doymayan insanları neyle savaştıracaksın? Teknolojiyi nasıl izlettireceksin? Cihad, İslam’ın zirvesi, o zirve malla yapılıyor, zenginlikle yapılıyor. Zekât aynı şekilde, hac aynı şekilde, kurban aynı şekilde.

Parayla, malla, servetle yapılan ibadetlere bakın, nerdeyse fakirlerin yaşayamayacağı kadar sıkıntıya düşülecek bir İslam anlayışıyla karşılaşsınız. Bunun için Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ne buyuruyor: “Neredeyse, neredeyse fakirlik kâfirlik sayılacaktı.” diyor. Yani İslam hep fakirlerden oluşacak olsa neredeyse İslam olmazdı demek ki. O zaman gençlerimizin iş bulma derdi olmamalı, işveren düzeyine gelme dertleri olmalı. Ömür boyu sabah sekiz akşam beş işe gidip gelen değil, bazen sıçrayıp sıçramalarından birini tutturup servet kuran, fabrikalar kuran Müslüman olmak lazım. “Üst el, alt elden hayırlı” diyor Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem.

Demek ki kardeşler bir hedefimiz var. Bu hedefimiz; zengin olmaktır. Ama biz, mal kazanmak istiyoruz, malın malı olmak istemiyoruz. Çünkü fakirlikle Allah, nasıl bir çeşit imtihan ediyordu, fakir dileniyor, fakir çocuğuna burs bulmak için yüzü suyu döküyor, fakirin evine akşam geliyor, çocuklarının istediği şeyi alamadığı için çocuklarına karşı mahcubiyet hissediyor. Nasıl böyle bir fakirlikte zillet var. Fakir olmadığı için esir düşüyor, mahcup düşüyor, ailesine karşı söz zafiyeti içinde oluyor, zengin de parasını saymaktan vakit bulamadığı için çocuklarını haftalarca görmüyor. O da seyahatlerden vakit bulup çocuğunun hangi medresede, hangi okulda okuduğunu bilmiyor. Şoförüne veriyor, şoförü çocuğu okula

götürüyor, getiriyor, kaydettiriyor sekreteri. Notere gitmeye bile vakti yok, noteri ayağına çağırıyor. Böyle bir hayat hayat değil ki. Bu da imtihanı kaybediyor. Biri malsızlıktan mala mahkûm, öbürü malı olduğu için mala mahkûm. Biz malın malı olmayı düşünmüyoruz, malı kullanmayı istiyoruz.

Ve bu kullanmamız ikinci prensibimize geçelim kardeşler: Zengin zengin olduktan sonra parasını kullanmalıdır. 1,5 liralık bir ilaç için sabah namazından öğle namazına kadar şurada burada dispanser önünde sıra bekleyen adamlara bakıyorsun servetini her gün bir kilo altın olarak yese bitmez o ölünceye kadar. Allah'tan utan be bunu da devlet vermese sana ne olur yav! Pintiliğin bu kadarı da gülünç. Bir tek ilaç yazdıracak, o da şimdi lazım değil. İhtimal tansiyonu yükselebilir evde yedek bulunsun. Bitti, sigortanın verdiği bitti diyor. Bakıyorsun bekliyor, bekliyor, orada bayılıyor, orada araba çarpıyor, ona zannedersin ki acil bir kalp ameliyatına girecek. Ne bekliyorsun sen burada? Tansiyon ilacı alacak. Kaç para bu piyasada? Bir buçuk lira, bir buçuk lira. Sen bir buçuk liralının nerde olduğunu bilmiyorsun o kadar bir servetin var. Tamam, bunu devlet veriyse helaldir ayrı bir konu. Bunu konuşmuyorum ama zelil zengin bu, zelil zengin. Var, varlığından kendisinin de haberi yok.

Allah bunu yemek için vermiş, "israf etmeyin yiyeğin için" diyor. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem huzuruna Malik bin Nadle isimli bir sahabi gelmiş kendisi anlatıyor. Diyor ki: "Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi ziyarete gittim" diyor. Üstümde de diyor dağınık bir elbise vardı. "İyi bir elbisem yoktu" diyor. Efendimiz aleyhisselam baktı bana "Malik, sen zengin misin, fakir misin?" Zenginim Ya Resûlullah." demiş. "Nelerin var?" demiş. O da saymış. "Develerim var, atlarım var, hizmetçilerim var, baya zenginim Ya Resûlullah." Nereden aldın o malı?" demiş. "Allah verdi Ya Resûlullah" demiş. Yani "helal yolla aldım". Buyurmuş ki "Bak Malik" demiş. "İnsana Allah mal verdi mi böyle pılı pırtı dolaşmaz, verdiği nimeti görmek ister Allah" demiş. Onlar sana Allah'ın ikramıydı sen depolarda saklıyorsun bunları. "Allah ikramını görsün, böyle dolaşmayın" buyurmuş.

Arkadaşlar yani zenginsen, senin elbisen benim elbisemle aynı olmayacak. Sen tekeri parlak bir arabaya binmeyeceksin o zaman. Allah sana nimet veriyse o nimeti görsün. Kibirlenme. İsraf etme. Çarçur etme. Çocuğun eline verme. Sefihe mal verme. Ama Allah nimetini görsün. Niye sen gecekonduda oturuyorsun? Güzel sağlam bir evde otur, evini tapınak haline getirme. Mobilya fuarına çevirme ama güzel evde otur, sağlam evde otur. Gerekli mobilyan olsun. Senin niye çamaşır makinen gürültüsünden bütün binanın sallandığı tank gibi çalışıyor? Niye eski model çamaşır makinesi aldın? Niye sen kalitelisini almıyorsun? O fakir fukaranın alacağı bir makine o. daha pahalısını alamıyor, sen iyisini al lüksünü al. Senin bulaşık makinen de olsun. Allah verdiği nimeti görmek ister. Fakire vermiyor, fakir bir şey gösteremiyor. Zengine vermiyor, zengin yemiyor. İlerde lazım olur. Seksen yaşındasın, ilerisi neresi bunun?

Bu paralar ahirete gitmez. Bu serveti, çek karneni ahirete nasıl götüreceksin? Götürsen kime yazıp vereceksin bunu? O gün banka yok, bir şey yok. İlerde lazım olur. Dar zamanda lazım olur. Kalpten gidiyor dar zamanı bekliyor. Ya damarlardan daha tıkalı bir günü yok ki insanın. Bunu da istemiyor Allah, bu da doğru değil. Ama on beş yaşında çocuğa jip alıp, onu İstanbul sokaklarında serseri gibi dolaştırmaya da razı değil Allah.

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا

Öyle, öyle, öyle de yok. Onu da istemiyor Allah. Uygun olan teamüle göre gerekli olan şeyi yap Allah verdiği nimeti görsün. Yani zenginlik pıntilikle birleşince çirkindir bu. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bizi ikaz etmiştir. Zengin görüntüsü veren fakiri de Allah sevmiyor, fakir görüntüsü verenden de hoşlanmıyor. Seni Allah nasıl yarattıysa toplum öyle görmelidir. Bir fakir, çoluk çocuğunu aç bırakıp her ay takım elbise yaptırıp bu bal gibi israftır yaptığı haramdır. Bırak kardeşim senin pantolonunun dizleri kirlendiği, artık kumaşı eskidiği belli olsun bu ayıp değil. Ama koca zengin adam indiği arabaya bakıyorsun, bir mahallenin bir yıllık erzağı var, o arabada böyle servet bir araba, bir iniyor üstündeki pantolonun yırtıkları var. Böyle de doğru değil.

Zengin, servetini koyacak yeri yok, hacca gidiyor gecekondu gibi bir evde kalıyor. Napıyorsun sen kardeşim ya? Mekke'de sen bu parayı harcamayacaksın, iyi temiz bir otelde kalmayacaksın da nerde harcıyorsun? Olmaz. Öbür taraftan çocuklarının gömlek parasını biriktirip orada lüks otelde kalmak için yatırım yapanınki de terslik.

İslam denge dinidir kardeşler. Her şeyi yerli yerine oturtursak dengeli bir İslamiyet yaşarız, iyi bir İslamiyet yaşarız. O zaman İslamiyetimiz bize haz verir. Zevk alırız, Müslümanlığımızla gurur duyarız. Zengin zenginliğini bilsin, fakir fakirliğini bilsin. Ama zengin tekrar fakir olmamak için mücadele etsin daha çok zengin olsun. Bütün ümmetin büyükleri zenginliğin üst limitini konuşmamışlardır. Hazreti Osman efendimiz radiyallahu anh zengindi. Kırk bin kişilik Tebuk ordusunu tek başına donattı. Bir ordu kurdu tek başına, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem teslim etti. Efendimiz bir baktı ki yani devlet olarak ki o gün sekizinci senesindeydi efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, yedinci yılı bitmişti. Yani sekiz yıllık kurulmuş devletin bütçesi, Tebuk gazvesine katılacak orduyu donatmaya yetmedi. Osman ibni Affan radiyallahu anh kalktı tek başına ordu donattı, bütün servetini verdi. Efendimiz ona baktı "bundan sonra Osman'a yaptığı hiçbir şey zarar etmez" dedi. Böyle Müslüman lazım kardeşim. Yani zenginliğini koruyacaksın. Fakir de fakir kalmamak için mücadele edecek, didinecek. Yani biraz daha zengin olayım diye düşünecek.

Hazreti Ömer Efendimiz radiyallahu anh buyuruyor ki "Eğer Allah bana şehit olarak ölmeyi nasip etmeyecekse ticaret yaparken, para kazanırken, çoluk çocuğumun bu rızık için uğraşırken canımı almasını dilerim" diyor. Dikkat ediyor musunuz arkadaşlar? Neyle, neyi benzetiyor? Yani pazarda bunu kaç verirsin, kaç alırsın, yarın getirdim, öbür gün de sen getir bu ticaret yapmayı para kazanmayı şehitlikten sonraki bir iş olarak görüyor. Eğer şehit olacaksam razıyım. Ama şehit olmayacaksam öyle ölüyüm istiyorum. Demek ki ticarete bereket var. Ticarete rızık var, bir de şeref var. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ne buyuruyor? "Sözüne güvenilen, konuştuğu gibi iş yapan tüccar kıyamet günü nebilerle, sıddıklarla, şehitlerle, salihlerle beraber yaratılacak" buyuruyor.

Biz, esnaf demek sahtekâr demek diye inanıyoruz. Üç dediye muhakkak iki diyoruz çünkü yalandır üç dediği. Esnaf yalan makinesi, yalan üretiyor. Ne yeminine inanıyoruz, ne senedine inanıyoruz, ne çekine güveniyoruz. Esnaf sahtekâr oğlu sahtekâr diye inanıyoruz. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem onları peygamberlere, sıddıklara, şehitlere, salihlere denk görüyor. Neden? Çünkü Müslümanların toplumunda güçlü tüccarların bulunması onların da sadık, güvenilir, sözleri senet kimseler olmaları İslam'ın şerefidir. Piyasası kadar bir İslam yeryüzünde vardır. Mekke'de kılınan namazlar, Medine-i Münevvere'de akıtılan gözyaşları İslam'ın yeryüzünde gücünü göstermiyor. Bütün dünya Medine'den İslam'ı izlemez. Nereden izler? Bağdat'taki piyasadan izler. Basra'daki piyasadan izler. Senin hurmayı hacılara satman İslam'ın gücü değil. İslam'ın gücü nedir? Hurma borsasını oluşturmandır yeryüzünde. Dünyanın en iyi hurmasını Medine'de yerleştiriyorsun borsası İsviçre'de. Bu güç değil ki. Senin malınla

başkasının servet sahibi olmasıdır bu. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem niye sadık, sözüne güvenilen, sözü senet olan tüccarı, nebilerle, siddiklerle, şehitlerle beraber bir arada tutuyor? Çünkü İslam ezanlarıyla Müslümanlara ses getiriyor. Ama yeryüzünde bütün dünya dinleri ve diğer dini olmayan toplumların önünde Müslümanlığın, İslam'ın gücü parası ile ölçülüyor, ticaretteki gücüyle, yatırımıyla ölçülüyor. Yatırımı güçlü olmayan, ticareti güçlü olmayan Müslümanlar, tüccarının sözüne güvenilmeyen Müslümanlar peygamberini temsil edemiyorlar, İslam'ın güzelliklerini temsil edemiyorlar.

Bu nedenle kardeşler, fakir fakirlikten sıyrılıp zengin olmak için uğraşmalı bunu Allah ondan istiyor. Çünkü Kur'an'ı Kerim, Kur'an'ı Kerim en büyük namaz olan, namazların en büyüğü olan cuma namazıdır biliyorsunuz. Çünkü cuma namazı o kadar büyük bir namaz ki evde kılınmıyor, tek başına kılınmıyor. Diğer ortak kanaatlerini aldığımız zaman İslam âlimlerinin yaklaşık bir kırk kişiyle ancak cuma namazı kılınabiliyor. İki kişi birleşip "Allah-u ekber" cuma namazı kılamiyorsun. Hatta ve hatta bir şehirde iki defa üst üste cuma namazı da kılınmıyor. Bir kılınıyor bitiyor. Tabi İslami bir devletin ve toplumun şartlarını konuşuyorum.

Şimdi böyle bir namazdan söz ediyor Allah-u Teâlâ cuma namazından söz ediyor. Ondan sonra ne buyuruyor?

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ Cuma namazı bittiği zaman

فَانتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ

"Cuma namazı bittikten sonra dağılın, Allah'ın yazdığı rızık bulmaya çalışın" buyuruyor. Dikkat ediniz, en büyük ibadetten sonra "para kazanın" diyor Allah. Müslümanın para sahibi olması lazım. Çocuğuna burs bulmak için değil, başkalarının çocuklarına burs vermek için Müslümanın dolaşması lazım. Müslümanın evi yerinde olacak, varlığı yerinde olacak, arabası bulunacak, sadaka verecek halde olacak daha da ileriye de gidecek, daha çok da kazanmaya çalışacak. Zengin Müslüman, dik Müslümandır. Zengin Müslüman, sözü geçen Müslümandır. Ancak, elbette burada bizim kardeşler bir sözü tekrar hatırlatmamız yani çok tekrar oluyor ama vurgulamam gerekiyor.

Fakirin fakirlikten dolayı iffetini pazarlaması söz konusudur. Zengin de parasından dolayı iffetini sokağa atar, ikisi de iffet imtihanına tabidirler. Bunun için paralıyı, malı olanı, zengini bekleyen imtihan aç insanı bekleyen imtihandan daha tehlikeli değildir, daha hafif değildir.

Zengin Müslüman için nelere dikkat etmek gerekiyor arkadaşlar?

Bir, şimdi şöyle bir misal vereyim. Bir traktör en fazla yirmi beş kilometre yapıyor herhalde. Başka bir binek vasıta da ortalama iki yüz kilometre sürat yapabiliyor. Bunlar bir otobana çıktıklarında hangisinin kaza yapma riski daha yüksektir? Traktörle sürat kazası nasıl yapacaksın? İyi bir atlet iki traktör kadar koşuyor. Nesiyle yarışacak bu? Olsa olsa mazotu biter yolda kalır. Daha olmadı şarapnele yuvarlanır, düşer gider tarlaya. Tarlaya düşersen, kapadığı da olmadığı için o düşerken atladın mı gene kurtulursun. Ancak yüz elli kilometre sürat yapan bir arabanın içinden sağ çıkmak zor arkadaşlar. Fakirle zenginim iffet imtihanı, helal imtihanı da buna benziyor. Bir askeri ücret kadar girdisi olan bir Müslüman diyelim beş yüz milyon, beş yüz milyon liranın haram mı, helal mi olduğunu düşünmesi gerekir. Beş yüz milyon lirayı nerede harcadığının hesabını vermesi gerekir. Saatte beş yüz milyon lira kazananla, ayda beş yüz

milyon kazanan aynı değil. Bunun için zenginleri hep cehennemlik görüyoruz. Öyle değil, zenginin ayak kayması daha fazla. Zengin kolay kolay teheccüde kalkamaz. Niye? Akşam muhakkak arkadaşlarıyla bir toplantıdan sonra pasta yemiştir, pırzolar yemiştir, onun teheccüde kalkması zor. Fakir daha kolay kalkar çünkü zaten akşamı da öğleyi de zor yemiştir o. Bir çorba içince insan kalkar, hiç uyuyamaz bile bir çorbayla. Zenginin imtihanı zor ama aşılamaz bir şey değil. Aşılamaz imtihan verse Allah ona, bu adalet olmaz hep fakirleri kolayca cennete almış olur Allah. Bu adalet değil.

Zengin nelere dikkat etmeli? Girdi, berrak olmalıdır. Berrak girdiler zenginin kasasına girmeli bu berraklık bir faizden arınmış olmak demektir. İki, kul hakkından arınmış olmak demektir. Üç, domuz ve alkolden arınmış olmak demektir her noktada ama. Dört, hileden arınmış olmalıdır. Hile nedir? Hepimizin bildiği şeydir hile. Tüccar hileyi nasıl yapar? Hileden arınmış, alkolden, domuzdan arınmış kul hakkından arınmış faizden arınmış mal, ananın sütü gibidir o cennet malıdır. O ibadettir.

Peki, bu girdiye dikkat ettik. Elimizdeyken neye dikkat edeceğiz? Bir, israfa dikkat edeceğiz. İsrarla lüks yaşamak aynı şey değil kardeşler. İsraf, gereksiz harcamadır. Mesela fabrikaları bulunan yüzlerce insan çalıştıran bir insan zırlı bir araba alabilir. Hiçbir sakıncası yok. Bu israf değil mi, üç katı fazla para veriyor israf değil bu. Bu lüktür israf değildir alabilir. İsraf nedir? Bir hafta bununla gittik aynı arabada insanın canı sıkılıyor. Hem dediğim renk tonunu tutturamamışlar. Bir daha alalım bunun açık grisi olsun israf budur. Bu anlattığım şey size komik geliyor. Bu normal literatürüdür zenginlerin. Bir de böyle acayip oturup kalktığım insanlar olduğu için bir miktar biliyorum. Bir gidersen hayrola, ya hocam çocuklar dediler ya baba sana yenisini alalım, yenisini aldılar. Her hafta çocuklar onlara bir araba alır. Ondan sonra filan yerde bakarsın bir tapudan konuşuyorlar ya çocuklar dedi ki burası değer yapacak. Hep çocukları yatırım yapıyor

O gariban hiç o işlerle ilgilenmiyor zaten bunlar klasik cümleler. Yani sağ gösterip sol vurma cümleleri. Mesela ziyaret edersen zengini, senden önce bir sürü bavullu insanlar girip çıktı oraya biliyorsun neler oldu. Selamun aleykumden sonra işler çok kötüyle bir slogan başlar hemen işler çok kötü. Yani sakın bir şey istemeye kalkmayasın orada yani öyle bir durum oluyor ki insan, bu cuma gel cumadan sonra sana yardım toplayalım diyesi geliyor. Bu hile, hile yapıyor. Hile yapıyor. Bunlar tabi Müslümanın dilinde ayıp şeyler ama maalesef yaşadığımız berbat hayat hepimizi böyle kirlerle içli dışlı olmaya mecbur etti.

Elimizdeyken nelere dikkat edeceğiz? Zengin elindeyken nelere dikkat edecek? Bir, o malın içinde Allah'ın hakkı bulunmasın, zehre çevirir o malı. Malın içinde Allah'ın hakkı bulunmayacak. Allah'ın hakkı nedir arkadaşlar? Bir, zekâttır. İki, hac parasıdır. Üç, kurban parası. Dört, fitre parasıdır. Bunlar Allah'ın hakkıdır. Bu dört şey bir malda bulundu mu o maldan hayır gelmez. Onu Allah geri alır. Nasıl alır? Bazen de almaz almaktan da beter eder. Çünkü arkadaşlar Allah'ın azap çeşitlerinden biri vanaları açmaktır. Normalde üçte biri açıktır vanaların sana verdiği senin edep kıtlığını görürse Allah, vanayı sonuna kadar açar. Sonra buyuruyor ki, biz sonuna kadar açarız. O da şaşırır ben bu kadar aramıyordum nasıl geldi bu yatırımlar filan. Bir gece toptan işini bitiririz buyuruyor Allah. Neden? Kıyamet günü tek bir söz hakkı olmasın diye. Yani kıtlıkla helak ediyor Allah. Bollukla da helak ediyor. O malda Allah'ın hakkı bulunmayacak. Bir, anne baba ve çocukların hakkı bulunmayacak. Anne baba ve çocuklar nasıl hak sahibi oluyorlar? Kardeşler, bir baba bir anne ve doğurduğumuz çocuklar doğurduğumuzun doğurdukları yani torunlarımız elimizdekinde hak sahibidir. Bir çocuk babasının malını çalsa kolu kesilmiyor. Yabancıнын malını çalınca kolu kesiliyor dinde. Şimdi çalana ödül veriliyor o ayrı bir şey tabii. Şimdiyi konuşmuyorum ben. Demek ki, anne baba ve doğurduklarımız malımızda

hak sahibi olmayacaklar. Nasıl hak sahibi oluyor? Yani sen servetler içerisinde yüzerken çatısından su akan bir ev de oturamaz baban senin. O malda baba hakkı var. Bu kul hakkı kadar değerli bir haktır, çok önemlidir. Baba tembel, çalışmıyor.

Adamın birisi Efendimiz aleyhisselama gelmiş 'Ya Resûlullah' demiş. 'Kazanıyorum kazanıyorum babam istediği gibi gelip alıyor sormadan bana alıyor, alıp gidiyor.' Efendimiz buyurmuş ki 'çek git sen ve malın babanınsın' demiş. Adam malını kurtarıyordu canı da gitti. Sen ve malın babanınsın. أنت وملك لأبيك bu da çok hassas arkadaşlar. Annem alıyor hep baldızlarıma veriyor şuraya veriyor. İsteddiği yere verir. Ne yapacaksın yalvaracaksın yakaracaksın. Ona da aynı rolleri yapacaksın, iflas ettik fabrika kapanıyor filan. Hocalar zekât istemeye gelince yaptığın rolü annene babana da yapacaksın bu sefer öbür çocuklardan alıp sana verir gene kurtulursun.

Kardeşler,

Zenginın çocuğu fakirin çocuğu gibi yaşamamalıdır. Babası servet içinde yüzen bir çocuk onun bunun malında gözü olacak, psikolojik bir sıkıntıya düşmemelidir. Müsrifte olmamalıdır. Ama teyzelerinden de harçlık isteyecek kadar çocuğu pintiliğe alıştırmamak lazım. Evet, çocuklarımızın baba servetiyle şımarmaları da bir israf türüdür. Hatadır, hayır ona da dikkat edeceğiz. Denge kuracağız. Çocuk bilecek ki bu mal bana kalacak bir gün ama kalmadan da işler yürüyor. Öyle bilsin çocuk. Gelip senle pazarlık edebilsin. Baba, bana bir araba al bu kadar parayı ne yapacaksın o demeden sen bunu yapman lazım. Eğer dedirteceksen de, sen de sabah namazlarına camiye gitmiyorsun. Araba istiyorsun. Arabayla camiye mi gideceksin sanki. Seni bir iki ay şöyle camide göreyim de. Kiralık namaz kılsın hiç olmazsa iki ay yahu. Araba namazı kılsın biraz. Yani maksat şu kardeşler, şimdi bu kadar parayı ne yapacaksın? Çoluk çocuk için. Çoluk çocuğu sefil yaşıyor. Güya çocuklar için kazanıyor, çocuktan acıyor parayı. Öyle değil, çocukların eline torbayla para vermek nasıl bir sefahat ise çocuklarımızı dilenci durumunda bırakmamızda zenginler açısından bir sefahat türüdür. Çocuklarımızın malımızda hakkı var. Gıda olarak da var. Giyecek olarak da var. Çocukları haftada bir yeni bir gömleğe alıştırmakta yanlış. Zengin bir insanın evine kaliteli kahvaltılık da almaması yanlış. Ne buyurdu efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem 'Verdiyse Allah görmek ister bunu.' Allah çoluk çocuğuna kaliteli kahvaltılık alması diye ikramda bulundu, sen çürük zeytin alıyorsun en adi peyniri soruyorsun. Bu hatayı yapmamak zorundayız. Demek ki elimizdeki maldaki yanlışlar ne olabilir onu konuşuyoruz.

Üçüncüsü kardeşler, infak mecburiyetindeyiz, sigorta olarak. Malın sigortası o maldan infak yapmaktır. İnfak ne demek? Üzerine borç olmadan hayır yapmak demektir. Özellikle vurguluyorum: zekât Müslümanın verdiği zekât bir hayır çeşidi değildir. Allah razı olsun demeyi gerektirmez. Üstelik senin eğilip fakirin elini öpmen lazım. Allah onu göndermese sen zekâtı vermeyecektin. Zekât veremeyecektin cehennemde seni melekler ateşin üstünde ezip ezip ezip ezip azap edeceklerdi. Fakirin sayesinde o elini uzattı yüzüydü döktü sağ ol abi dedi elini uzattı ya sen de eğilip 'Allah senden razı olsun namaz kılan ahlaklı birini bulabildim bir talebe bulabildim sağ olası yavrum sen olmasan ben ne ederdim' deyip elini öpmen gerekir fakirin. Zekât hayır çeşidi değildir. Zekât borçtur. Kur'an kursuna verilmez. Vakfa verilmez. Zekât borçtur. Borçla hayır yapmasın kimse. İnfaktır Allah'ın aradığı infak. Zaten devlet İslam devleti olsa şirketine senin İstanbul müftüsünü gönderecekti şu zekât bilançolarını göreyim diyecekti. Sen ne veriyorsun ki? İnfak, malda infak yapacağız. Nedir infakımız bizim? Filan camiye hayrımız olacak. Filan medreseye hayrımız olacak. Filan fakiri göreceğiz. Bunlar infak. Teyzelerimizi göreceğiz halalarımızı göreceğiz. Yeğenlerimizi göreceğiz onlara infak edeceğiz. Ne kadar? Elbette fabrikamızda ki aletleri satıp infak edecek halimiz yok. Allah bizi dengesiz bir işe mecbur etmedi.

Kenara koyduklarımızdan istiyor. Kenara koyduğumuzdan. **والذين يكتنون الذهب والفضة** 'altın, gümüş şu kenara koyanlar' diyor Allah Teala. Bu yüzünden zenginlinin fabrikasından zekât istemiyor Allah. Katrilyonluk fabrikadan bir zekât istemiyor. Bu senin olsun bununla para kazan kenarda kilerden getir diyor. Verdiği zekâta bakıyorsun, fabrikanın kapısında bekçinin önündeki dijital bir sistem kadar değil. Ama öyle istiyor Allah. Senin bu fabrika da zaten iki yüz işçi çalıştırman iyi bir sadaka çeşidi. Sen burayı iyi bir her sene zekât versen fabrika batar. Allah'ın hesabında adaletsizlik yok arkadaşlar.

Her halükarda kardeşler zenginlik bir nimettir. Allah'ın bir ikramıdır. Fakirlik de Allah'ın bir imtihanıdır. Biri öbüründen asla değerli değildir. Zenginler çok iyi, şanslı yaratılmış değiller. Fakirler çok berbat durumda değiller. Zenginlerin anası ağladı ne mutlu fakirlere. Bu da doğru değil. Ne siyah yaratılan Müslüman cennete girmesi zor ne beyaz yaratılan Müslüman Ebubekir'e benzediği için cennete girecek. İmtihani kazanan cennete girecek. Zenginlikte böyle. Kullanabilirsen bir nimet kullanamazsan başının belası. Fakirlik de böyle kıymetini bilip sabretsen Allah cennet verecek sana. Sabredemezsen zenginden beter yerlere düşeceksin kıyamet günü ama hepimiz zengin olmayı isteyeceğiz. Çünkü zenginlikle İslam yüzde yüz yaşıyor. İslam yüzde yüz yaşıyor. Allah yardımcımız olsun.

Burada kardeşler son cümle olarak şunu uyarmanız gerekiyor. Allah israftan asla hoşlanmıyor. Hoşlanmadığı gibi israfçıları sevmediğini de söylüyor. Yaşadığımız asır büyük bir fitne asrı. Bu fitnenin başında da kapitalizm var. Kapitalizm ne demek? Paraya tapınma dini demek. Paraya tapınmanın şartı ya bankaya koyacaksın bankacı kazanacak. Ya bankaya borçlu çıkacaksın gene bankacı kazanacak. Bu nedenle önümüzdeki derslerden birisini inşallah borç hakkında Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuş olduğu hadisi şerifler üzerinde yapacağız. Bu konunun bir devamı da iki hafta sonra karşımıza tekrar çıkacak. Allah iyi bir kulluk yaparken huzuruna çıkmayı hepimize nasip etsin.

Velhamdülillahi Rabbi'l alemin